

Stans toi paraja waurola,
aga herro iilles; Lusi ole
kallegi wauras, too uus."

Sa koori toi Stans aisa
jümuksi, na selaga lüäs
niisama. Ihtü lüäs herro
if, aga kundi kuni suwad
wanapagana poisju, ning
kistekuwa tor löhte.

Stans aga elow seama aaga
onnelikult.

II Kuldse peaga poisikene.

Aksari löisuwat poisine ja
tüdrukes mötja maigile,
paljuures eksis aga pois ära,
ning juhtus ihte laia juure
wale peole istuise ta nutma
hannos. Täni ta seal nutus
aaga nutnud oli, tuli tema

juure ühes wanamõhemõne
ning näis; "Mis sa nutad?"

Poisine wastas, "ella olen ära
eksiniud," tuli minu järele,
iilles wanamões. Poisikene
läks tema järele kuni nad
ihte ukse lõpidele jõujsi.
Sua lüesjuwainad jüga.

Wana kene andis koori wotmi
poisikese kätte, ning lubas
tõda koi kuis kiste kambi
jüga misma ainust ihte

jüga mitte, if aga lüäs
ta koi ünt ära. Täni poisikene
jüga kolmat päewa jaal
oli, löises ta weidi julgema
ning kieras jelle kambi
unferlahti, aga niisa kui
ta uuse lahti oli kinni, löndas
ühes walge linijätk wäga.